

– виробничо-інвестиційна. За цих умов суб'єктові ЗЕД слід орієнтуватися не на постачальницько-збутову і посередницько-збутову взаємодію з зарубіжними партнерами, а на виробничо-інвестиційну модель, де в полі зору перебуває співробітництво по всіх ланках виробничо-технологічного процесу з винесенням частини з них за національні межі. Сьогодні прорив на світові ринки забезпечується, як правило, не просто продуктом, а міжгалузевим комплексом, який складається з певних відтворювальних і технологічних систем. Саме тому головна мета державної зовнішньоекономічної політики полягає в створенні умов для формування довгострокових конкурентних переваг у вітчизняних товаровиробників. В цьому сенсі можна виділити наступні вихідні положення ефективного управління ЗЕД підприємства:

- 1) вона ґрунтується на високому рівні продуктивності праці;
- 2) в окремих галузях на світовому ринку конкурують не країни, а фірми;
- 3) національна конкурентна перевага має відносний характер;
- 4) динамічне оновлення орієнтованих на ЗЕД галузей веде до сталих конкурентних переваг, а не до короткострокового виграшу на рівні зниження витрат;
- 5) конкурентні переваги в галузях промисловості створюються протягом довго строкового періоду;
- 6) країни домагаються цих переваг завдяки своїм розбіжностям, а не схожості.

Щодо сучасних напрямів розвитку ЗЕД експортна орієнтація економіки та лібералізація зовнішньоекономічних зв'язків вимагає визначення існуючих і потенційних конкурентних переваг українських товаровиробників, а також чинників, які їх формують, і механізму реалізації цих переваг. Україна має такі природні конкурентні переваги, як достатня чисельність робочої сили, вигідне географічне розташування, багаті природні ресурси, але ці переваги є скоріше потенційними, ніж дійсними, вони мають кон'юнктурний характер по обмеженій групі виробів. При визначенні експортноорієнтованих виробництв необхідно керуватися, передовсім, потребами світового ринку, активно ці потреби формуючи. Для забезпечення успішності своєї ЗЕД її українським суб'єктам треба створювати нові ніші на світовому ринку та заповнювати їх своєю продукцією.

ГОРБУНОВ М. П., к.е.н., доцент, НТУ «ХП», м. Харків
ЄРЬОМЕНКО Ю. О., студентка НТУ «ХП», м. Харків

УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Конкурентоспроможність продукції підприємства є однією з найважливіших категорій ринкової економіки і характеризує можливість та ефективність адаптації підприємства до умов конкурентного середовища. У

зв'язку з цим обґрунтування підходів до її дослідження з метою подальшої розробки системи управління конкурентоспроможністю продукції підприємств є актуальним. Ключове положення в економіці України займають промислові підприємства. Це обумовлено тим значенням, яке має промисловість у структурі національної економіки. Тому проблеми підвищення конкурентоспроможності промислових підприємств на внутрішньому і на міжнародних ринках є важливими як у сучасних умовах, так і в майбутньому.

Дослідження теоретичних основ та практичного застосування управління конкурентоспроможністю знайшли своє відображення в працях закордонних учених Г. Асселя, Ф. Котлера, Г. Минцберга, Пі-терса, М. Портера, Ф. Тейлора, А. Сміта, А. Файоля, Р. Уотермена, Е. Чемберлена, Й. Шумпетера та інших.

Управління конкурентоспроможністю підприємств являє собою адаптивний процес, протягом якого проходить коригування рішень на основі контролю й аналізу змін, що відбуваються у внутрішньому й зовнішньому середовищах.

ГОРБУНОВ М. П., к.е.н., доцент, НТУ «ХПІ», м. Харків

ЦИГАНЮК І.І., студентка НТУ «ХПІ», м. Харків

УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Управління логістичними процесами являє собою комплексний і систематичний підхід, який потребує одночасного розгляду і обліку багатьох операцій з постачання та збуту. В умовах зростаючої складності ведення бізнесу, необхідно постійно приділяти увагу й впроваджувати інновації в логістиці для забезпечення конкурентоспроможності підприємства. Ефективний і виробничий товаропотік неможливий без якісного управління ланцюгами постачання.

Актуальною проблемою є управління якістю всього ланцюга постачання, а не його окремих ланок. Ефективна організація та управління ланцюгом постачання визначальним чином впливають на забезпечення конкурентоспроможності товару та на темпи і пропорції економічного розвитку національної економіки України. Реалізуючи функції розподілу і обміну, сформовані ланцюги постачання визначають динаміку товарно-матеріальних, інформаційних, фінансових та інших потоків у процесі відтворення.

Логістичний ланцюг та окремі його ланки є предметом дослідження багатьох іноземних і вітчизняних науковців. Опрацювання цієї проблеми відображене у працях В. Г. Алькеми, Б. А. Анікіна, Д. Бейда, А. М. Гаджинського, Л. М. Гурч, Дж. С. Джонсона, Дж. Есінджера, А. Г. Кальченка, В. М. Кислого, Є. В. Крикавського, М. К. Купера, Дж. Ла-Лонда, Р. Р. Ларіної та ін.

Практична значимість дослідження полягає в розробці пропозицій щодо вдосконалення управління логістичними процесами та забезпечення конкурентоспроможності підприємства.